

საქართველოს უზენაესი სასამართლო განჩინება საქართველოს სახელით

საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის
შემოწმების შესახებ

№75აპ-18
თბილისი
ხ----- ლ----, 75აპ-18
წელი

ქ.

25 ივლისი, 2018

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

გიორგი შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
ნინო გვენეტაძე, პაატა სილაგაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 30 ნოემბრის განაჩენზე
მსჯავრდებულ ლ--- ხ-----სა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ი---
ბ-----ის საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

1. ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 10 მაისის განაჩენით ლ-
--- ხ-----, - დ-----, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა:

საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით ჯარიმა - 1000
ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“

ქვეპუნქტებითა და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 4 წლით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სსკ-ის 19,177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებითა და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, ლ---- ხ-----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 4 წლით, რომლის მოხდა აეთვალა ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 14 თებერვლიდან.

ამავე განაჩენით დამტკიცდა საპროცესო შეთანხმება გ---- გ-----თან, ბ---- - მ-----ესა და ლ--- ს-----ესთან.

2. აღნიშნული განაჩენი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 30 ნოემბრის განაჩენით დარჩა უცვლელად.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ დადგენილად მიიჩნია, რომ ლ---- ხ-----მა ჩაიდინა ქურდობის მცდელობა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლების მცდელობა, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი საცავში უკანონო შეღწევით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ; მანვე ჩაიდინა ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. მის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის 13 თებერვალს, დაახლოებით 21.00 საათზე, ლ---- ხ-----მა, გ--- -- გ-----მა, ბ----- მ-----ემ და ლ--- ს-----ემ წინასწარი შეთანხმებით, უკანონოდ შეაღწიეს მ-----ის რაიონის სოფელ წ-----ის საჯარო სკოლის საქვებში. მათ ნაწილობრივ ჩამოანგრიეს საქვების ღუმელი და გამოიღეს საქვების ღუმლის რკინის კონსტრუქციები, რომელთა საერთო ღირებულება შეადგენდა 205 ლარს. ამ დროს ისინი შეამჩნია სკოლის დარაჯმა კ----- კ-----მ, რომელმაც მათ უსაყვედურა მომხდარის გამო და ტელეფონით დაუკავშირდა სკოლის დირექტორს. აღნიშნული ფაქტის გამო ადგილზე მივიდა სკოლის დირექტორის მოადგილე ზ---- ს-----, მან მოუწოდა გ---- გ-----ს, ლ---- ხ-----ს, ბ----- მ-----ესა და ლ--- ს-----ეს, ადგილზე დაებრუნებინათ მოსაპარად გამზადებული კონსტრუქციები. ზ--- - ს-----ის ჩარევის გამო ზემოაღნიშნულმა პირებმა ვერ ჩაიდინეს ქურდობა და უკან დააბრუნეს წასაღებად გამზადებული ნივთები, რის შემდეგაც

სკოლის ტერიტორიიდან წავიდნენ. დაახლოებით 5 წუთში ლ---- ხ-----, გ---- გ-----ი, ბ----- მ-----ე და ლ--- ს-----ე კვლავ დაბრუნდნენ კ----- კ-----ის სადარაჯო ოთახში. კ----- კ-----ზე განაწყენებულებმა სცემეს მას, რითაც მიაყენეს ფიზიკური ტკივილი. კ----- კ----- მათ გაექცა და დაიმალა, ხოლო ზემოაღნიშნულმა პირებმა გადაწყვიტეს, კვლავ შესულიყვნენ საქვაბეში და ბოლომდე მიეყვანათ განზრახვა. ამ მიზნით მათ კვლავ უკანონოდ შეაღწიეს საქვაბეში, საიდანაც გამოიტანეს რკინის კონსტრუქცია, ხოლო სადარაჯო ოთახიდან გამოიყვანეს კ----- კ-----ის კუთვნილი „სალიუტის“ მარკის, 70 ლარად ღირებული ველოსიპედი. მიუხედავად აღნიშნულისა მათ ვერ მოიყვანეს განზრახვა სისრულეში, ვინაიდან შემთხვევის ადგილზე კ----- კ-----ის გამოძახებით მივიდნენ მ-----ის შს რაიონული სამმართველოს თანამშრომლები, რომლებმაც დააკავეს ლ---- ხ----- და ბ----- მ-----ე ქურდობის მცდელობის მომენტში, ხოლო გ---- გ-----ი და ლ--- ს-----ე შემთხვევის ადგილიდან მიიმალნენ.

ლ---- ხ-----ს, გ---- გ-----ის, ბ----- მ-----ისა და ლ--- ს-----ის ქმედების შედეგად დაზარალებულებს შესაძლოა მისდგომოდეთ 205 ლარისა და 70 ლარის მატერიალური ზიანი.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ი---- ბ-----მა, რომლებმაც ითხოვეს ლ---- ხ-----ს მიმართ ლმობიერი განაჩენის დადგენა საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით იმ მოტივით, რომ ლ---- ხ-----ს წარსული არაფრითაა შებღალული; არ ყოფილა ნასამართლევი; აღიარებს და გულწრფელად ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს; სხვა მსჯავრდებულებთან გაფორმდა საპროცესო შეთანხმება, მხოლოდ ლ---- ხ-----ს ეთქვა უარი ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე.

5. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და მივიდა დასკვნამდე, რომ იგი არ აკმაყოფილებს საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნებს, რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ: საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა არსებობის შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება, ასეთებია:

ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;

ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;

გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე

სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;

დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან;

ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;

ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს;

ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

6. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არცერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი.

7. ლ---- ხ-----ს სწორედ პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებათა გათვალისწინებით განესაზღვრა მუხლის სანქციით გათვალისწინებული მინიმალური სასჯელი, რომლის სსკ-ის 50-ე მუხლის გამოყენებით შემსუბუქების სამართლებრივი საფუძველი არ არსებობს, ვინაიდან მას წაასწრეს დანაშაულის ჩადენის ფაქტზე.

8. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში არ იკვეთება საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული არცერთი მოთხოვნა, საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3², მე-3³, მე-4 ნაწილებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ ლ---- ხ-----სა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ი--- ბ-----ის საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად.

2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

გ. შავლიაშვილი

მოსამართლეები:

ნ. გვენეტაძე

პ. სილაგაძე